

Slepá škvřna 55 m²

Postavy:

Manželka - Veronika Pavelková

Manžel - Robert Roth

Zamestnanec - zamestnanec OD IKEA

Dievčatko - Giulia Luchetti

Kamarát/Režisér - Martin Toldy

Uvádzačka - Eleonóra Stanková

Šepkárka - Lenka Luchetti

I.

- Diváci sa schádzajú pred OD IKEA a spolu čakajú na uvádzača.
- Uvádzačka prichádza a po krátkom čase vyzve divákov, aby pokračovali do priestorov obchodného domu.
- Ja zostávam pred OD IKEA.

- Manžel a manželka sa zdržujú na 1. poschodí v oddelení nábytku.

- Dievčatko leží v postielke.

II.

- Uvádzačka vedie divákov cez oddelenie nábytku a spoločne vchádzajú na scénu 55 m².
- Uvádzačka víta divákov príhovorom, ale na prípadné otázky neodpovedá.

Uvádzač: /// príhovor ///

- Pár sa zdržuje na 1. poschodí v oddelení nábytku

- Dievčatko leží v postielke v detskej izbe, nereaguje na prítomných divákov.

III.

- Uvádzač po príhovore inštaluje pripravenú závoru, následne opúšťa scénu cez vchod a kráča smerom k východu, tam sa stretáva s manželskou dvojicou.

- Pár smeruje k infopultu a nadväzuje komunikáciu so zamestnancami.

Manželský pár: /// zoznamovacia komunikácia ///

- Dievčatko leží v postielke v detskej izbe, nereaguje na prítomných divákov.

IV.

- Diváci ostávajú na scéne sami, majú možnosť skúmať priestor scény.

- Manželia komunikujú so zamestnancami, ich úlohou je priviesť zamestnanca na „scénu“

Manželský pár : /// objasnenie problému a požiadaviek ///

- Manželovi po chvíľke zvoní mobil, volá mu priateľ.

Manžel : /// telefonát s priateľom ///

- Rozhovor oboch môže započuť aj okolie.
- Pár spolu so zamestnancom kráča smerom ku scéne.

- Dievčatko stále leží v postieľke v detskej izbe, nereaguje na prítomných divákov.

- Ja ako manželov priateľ vytáčam jeho číslo a následne spolu komunikujeme.

Priateľ: /// telefonát s manželom ///

V.

- Diváci môžu zaregistrovať, ako cez oponu do spálne vchádza mladá žena, ktorá vedie dialóg so zamestnancom.

Manželka a zamestnanec: /// manželka reaguje na interiér spálne, udržiava pozornosť zamestnanca, všade nachádza podobnosti s vlastnou spálňou, komentuje to a dáva otázky zamestnancovi, ktorý skrz svoju zamestnaneckú rolu odpovedá ///

- Diváci môžu započuť hlas telefonujúceho manžela stojaceho ešte stále za oponou.

- Manžel počas telefonátu zisťuje, že mu volá režisér, ukončuje hovor s priateľom a vytáča číslo režiséra.

- Dievčatko vstáva a začína sa pohybovať po dráhe, čo v divákoch vzbudzuje záujem.

- Ja pokračujem v telefonáte s manželom ako kamarát a po zložení čakám na hovor.

VI.

- Diváci naďalej sledujú výjav na scéne, okrem dievčatka ich môže zaujať aj manželka, aj príchod manžela.

- Cez oponu na scénu vchádza manžel a ospravedlňuje sa, že musí vybaviť hovor s režisérom, počká na reakciu manželky a vytáča režisérove číslo.

- Manželka reaguje na manžela, ale pokračuje v komentovaní scény 55 m2 spolu so zamestnancom.

Manžel a režisér: /// začína sa dialóg, obžaloba, priznanie viny, ospravedlnenie, začína sa skúška ///

- Dievčatko krúži po dráhe, nikoho si nevšima, jediná osoba ktorá môže zasahovať do jej pohybu je šepkárka

- Ja čakám na telefonát, po zazvonení hovor prijímam a pokračujem ako režisér.

VII.

- Diváci sledujú, ale majú voľný pohyb.

- Manželka sa necháva unášať stavbou scény a vedie neviazaný polodialóg so zamestnancom, môže klásť otázky.

- Manžel začína skúšku cez telefón, divákov si nevšíma, ale ak potrebuje, môže využiť ich prítomnosť na scéne, využiť môže tiež rekvizity na scéne.

- Dievčatko krúži po dráhe, nikoho si nevšíma.

- Ja telefonujem s manželom ako režisér, ktorý chce dosiahnuť prostredníctvom zvuku textu umocnenie vizuálnej imaginácie.

FEJKA (umelá rastlina)

Manžel a režisér: ///

*Jak mi tu čistotní hrkotá, majoránki a rúže
V rovno i rozdelené vivlažnuje hrádki potóček!
Jak lipa tam široká zmítá ratoľesti, a chládek
I sladkú po celém roznášá dvorčeku vóňu!
Rozkošní sa potom za pokojnú kníše chalupkú
Sádek a opľetaná samorostlú ščepnica medzú,
Mně v hojnosti rodíc ovocá, v hojnosti pocestním.
Tam s trojakích jasná mihotá sa vodička praménekov,
A trávniemi, čo ľen poznať, polahunki plínucá
Stužkami sa v ribník a okruhlé tiskně jazerko.
Vnutri po ňom švizké veslujú káčátka, i sem tam
Preplavujú, a chitré lapajú i ribički i prčki.
Jak madové sa tu včelki rojá, a plními sladunkú
Oblupujú s kvítá (i nosá domov) ústkami ščávu!*

*V ščepnici šknúrá sa škerce a švizké šípini šuščá,
Nad vodú záhruška kvitně, hľad krásí jacint a hrkláč,
Z osnački vichopili sa všelike odrodi zrostlín:
Sátá ovsíha, čmáňí aj režuchi, révi a hrúščí,
Jalovčí oškohlané a zdorné jurinki s vláším..*

Sucho veľké,
Všecko je vipálené, z l'ichvú najvačšá bída,
Reži na semeno ňebude dost', jačmeňa málo
A ten je chudí jako oves. Stromi na koreňi
Vischli, turecké žitá zvadli,
S krumplí, ňenamokňe-li ešče, ništ
Anebo veľmi málo drobních bude.

HĀRFIN a NJUTA (župan a sviatnik)

Manžel a režisér: ///

Dobre sa maj zvodná sveta márnosť, dobre sa bratri,
Dobre sa ostatní majte Slováci moji!
Už sem královskú zahodil vám od seba berlu,
A zhola už na iní dal sa na púšči život.

Královskú zbrojstvom snažil si sa berlu dosáhnúť:
Královská od tvéj berla utékla ruki.

Včil teda ňešťastí ke šťastí svému užívaj:
Berlu hľadaj, čo tvím ňikto ňevezme rukám.

Od sveta sa vzdáľit', ľudských od spolkov oďebrať,
I všem ňeznámi vést na budúčne život.
Válečného tedáž kam najďál žrebca zaháňám,
Zlí meč a ostatné zbrojstvo do Ňitri hodím,
Rúcho celé zameňím, nádhernú ozdobu skládám,
A sprostú na své oblečem údi huňu.

Bud' svetu ňeznámi, živ bud' tu na púšči ňevidní:
Tím však známejší večnovékému Bohu.
Bozké rozvažovat' ňeprestaň pravdi na misli,
Hľed' horkími celé kvapkami vinni umit'.
Ňezbední skrovnú a planú len tolko zaháňaj
Hlad chóvú, krotené póstami trúžňi telo.
Stále bojuj ze sebú, bud' nad žádostami vítaz
A slavní v ňebesách tak si dosáhňi veňec.

Čo platné veľkého kopívat' statku bohatstvo,

Jestli krutí ta pri tom kat nesitosti mučí?
Čo platné visoké zdvíhať si na hvezdi paláce,
Keď skoro len v nízkí do hrobu klesneš obit?
Čo platní zlatohlav? Čo zbit všeho, jestliže tenkrát
Keď sa iní radujú, strach ti ve srdci klope?
Čo platná rozkoš? Čo prečastá hostini skvostnosť,
Keď sa po nich sladkosť ráda na horko mení?
A hľe to mňa vlastnú trápilo někdi mučárnú,
Keď zradnému celú sem svetu víru choval.
Ó jak šťastnejší! Ó jak včil už o mnoho ľepší,
Než býval predeší, mám tu na púšči život!
Preč vetrová žiadost', marná preč túžba za berlú,
Putmi zevren podlí vác sebe nejsem otrok.
Sám sebe už sem král, vlastní sebe tolko panovník,
Sám sebe rozkazujem, zákoni sám si plním.
Sem jedíni si vodec, jedíni i ve pótce bojovník.
Šťastní sem nad míru boháč, že na úplne vlastnú
Uspokojen míru ništ sebe nechcem iné.

SATSUMAS a KULLARNA (rebrík a wc doska)

Manžel a režisér: ///

Zrak mám už krátkí, mdlí a slabí
A ničoho sa tak nebojím, žádněj psoti,
Nebo už téjto sem navikel,
Len abich skoro neosl'epel. Nohi ešče
Nemóžu dobre nosit' a hñed' mña ozábú,
Do hája ñezajdú. Potkel sem sa
Na ñezbadaní pñíček, daleko sem bikoval,
Na trñí mal sem padnúť, chcel sem sa predca
udržat': tu sem s veľkú silú mosel nohama
na zem zdupotať, až sa ten suchí hostec pohnul
ze svého místa, kde je vevalení a odkád'
začína vichádzat'. Ó, bár bich radšej
bol na to trñí tvárú buchel, aspoň bich
polahostaji chočil!
Krem toho srdce mi kamdál vác lupká,
Nebo sem zase ñedávno ze stodoli spadel. Rebrík sa
Mi pod nohama vpoli zlomil a ja prásk križama
Na dolámanú polovicu toho rebríka. Dovčil križe
Ešče bolá.

*Loňjšého roku mňa pravá noha bolela,
Takže za celých osem tídnov aňi kroka sem
Urobiť ňemohel: ľevá bola v pokoji a včil
Začala i táto. Mosím ustavične sedieť, až i veľmi
Pálčivú zlatú žilu sem si visedel, ba i úsad,
Kterí včil prešel do ľevého kíba, a začíná
Zas chrbetná kosť boľeť pod samíma lopatkama.
V noci aňi na jedným,
Aňi na druhém boku ňemóžem spať -
Len ze stolice na stolícu pomocú rúk
Sa prešmekujem. Píšem len popamati.*

VII.

- Diváci sledujú, ale majú voľný pohyb.

- Manželka naďalej pokračuje v pripodobňovaní, môže oslovovať manžela, ale nedožaduje sa odpovede.
- Manžel hrá na scéne, ale na konci mu už treba na WC, takže vytrhne manželku zo snenia.

Manželský pár: /// manžel oznamuje, že potrebuje ísť na toaletu, manželka reaguje, lúčenie s režisérom a zamestnancom///

- Manželský pár opúšťa cez oponu priestor.
- Zamestnanec buď zostáva, alebo opúšťa scénu s nimi.

- Dievčatko krúži po dráhe, a po opustení scény hercami si líha do postielky.

- Ja telefonujem s manželom ako režisér, komentujem jeho prednes, inštruujem ho.
- Keď herec oznámi, že už musí končiť (telesná potreba), lúčime sa, ukončujeme hovor.

VIII.

- Manželský pár odchádza na toaletu.
- Uvádzačka zahlási koniec.
- Diváci opúšťajú priestor 55 m².
- Zamestnanec pokračuje vo svojej role zamestnanca.
- Ja čakám pred OD IKEA.

+++ KONIEC +++